

WYROK
W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 12 stycznia 2010 r.

Wojewódzki Sąd Administracyjny w Warszawie
w składzie następującym:

Przewodniczący Sędzia WSA Przemysław Szustakiewicz	
Sędziowie WSA	Iwona Dąbrowska Anna Mierzejewska (spr.)
Protokolant	Dorota Kwiatkowska

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 12 stycznia 2010 r.
sprawy ze skargi Helsińskiej Fundacji Praw Człowieka
na bezczynność Szefa Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego
w przedmiocie rozpatrzenia wniosku o udostępnienie informacji publicznej

1. zobowiązuje organ Szefa Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego do rozpatrzenia wniosku skarżącego Helsińskiej Fundacji Praw Człowieka z dnia 1 czerwca 2009 r. o udzielenie informacji publicznej w terminie 14 dni od daty doręczenia prawomocnego wyroku wraz z aktami postępowania administracyjnego
2. zasądza od Szefa Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego na rzecz Helsińskiej Fundacji Praw Człowieka kwotę 100 zł (sto złotych) tytułem zwrotu kosztów postępowania.

Na oryginale właściwe podpisy
Za zgodność z oryginałem

Dorota Kwiatkowska
Dorota Kwiatkowska
protokolant

UZASADNIENIE

Pismem z dnia 14 kwietnia 2009 r. Helsińska Fundacja Praw Człowieka wystąpiła do Szefa Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego w oparciu o art. 2 ust. 1 ustawy z dnia 6 września 2001 r. o dostępie do informacji publicznej (Dz. U. Nr 112, poz. 1198 ze zm.) z wnioskiem o udostępnienie informacji w następującym zakresie:

1. dokładnej liczby wniosków Szefa ABW o zarządzenie kontroli operacyjnej skierowanych do sądu na podstawie art. 27 ust. 1 ustawy z dnia 24 maja 2002 r. o Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego i Agencji Wywiadu (Dz. U. z 2002 r. Nr 74, poz. 676 ze zm.) dalej zwaną „ustawą o ABW i AW”, w okresie od dnia 1 lipca 2002 r. do 31 marca 2009 r. z podziałem na poszczególne lata,
2. dokładnej liczby postanowień Sądu Okręgowego w Warszawie o zarządzeniu kontroli operacyjnej wydanych na podstawie art. 27 ust. 1 w zw. z art. 27 ust. 2 ustawy o ABW i AW, w okresie od dnia 1 lipca 2002 r. do 31 marca 2009 r. z podziałem na poszczególne lata;
3. dokładnej liczby postanowień o zarządzeniu kontroli operacyjnej w przypadkach niecierpiących zwłoki wydanych przez Szefa ABW na podstawie art. 27 ust. 3 zd. 1 ustawy o ABW i AW, w okresie od dnia 1 lipca 2002 r. do 31 marca 2009 r. z podziałem na poszczególne lata;
4. dokładnej liczby postanowień Sądu Okręgowego w Warszawie o odmowie udzielenia zgody na zarządzenie kontroli operacyjnej, o których mowa w art. 27 ust. 3 zd. 2 ustawy o ABW i AW, w okresie od dnia 1 lipca 2002 r. do 31 marca 2009 r. z podziałem na poszczególne lata;
5. dokładnej liczby poleceń Szefa ABW o wstrzymaniu kontroli operacyjnej oraz protokolarnym, komisyjnym zniszczeniu materiałów zgromadzonych podczas jej stosowania, wydanych na podstawie art. 27 ust. 3 zd. 2 ustawy o ABW i AW, w okresie od dnia 1 lipca 2002 r. do 31 marca 2009 r. z podziałem na poszczególne lata;
6. dokładnej liczby wniosków o przedłużenie czasu trwania kontroli operacyjnej na czas nie dłuższy niż kolejne 3 miesiące, skierowanych przez Szefa ABW i stwierdzonych przez Sąd Okręgowy w Warszawie na podstawie art. 27 ust. 8 ustawy o ABW i AW, w okresie od dnia 1 lipca 2002 r. do 31 marca 2009 r. z podziałem na poszczególne lata;

7. dokładnej liczby wniosków o przedłużenie czasu trwania kontroli operacyjnej na czas oznaczony skierowanych przez Szefa ABW i zatwierdzonych przez Sąd Okręgowy w Warszawie na podstawie art. 27 ust. 9 ustawy o ABW i AW, w okresie od dnia 1 lipca 2002 r. do 31 marca 2009 r. z podziałem na poszczególne lata.

Dyrektor Departamentu Postępowań Karnych ABW pismem z dnia 14 maja 2009 r. udzielił wnioskującemu odpowiedzi, iż z uwagi na ograniczenia prawne wynikające z przepisów ustawy o ABW i AW oraz ustawy z dnia 22 stycznia 1999 r. o ochronie informacji niejawnych (t.j. Dz. U. z 2005 r. Nr 196, poz. 1631ze zm.), brak jest możliwości udostępnienia Fundacji żądanych przez nią informacji.

W dniu 1 czerwca 2009 r. Helsińska Fundacja Praw Człowieka ponownie wystąpiła do Szefa Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego z wnioskiem o udostępnienie tych samych danych dotyczących prowadzonych przez Agencję Bezpieczeństwa Wewnętrznego czynności operacyjno-rozpoznawczych prowadzonych w formie kontroli operacyjnych, podnosząc, że odmowa udzielenia informacji nie została dokonana w formie decyzji administracyjnej.

W dniu 15 lipca 2009 r. Fundacja wystąpiła z wezwaniem do usunięcia naruszenia prawa.

Następnie pismem z dnia 11 września 2009 r. Helsińska Fundacja Praw Człowieka złożyła skargę do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie na bezczynność Szefa Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, w której wniosła o zobowiązanie Szefa Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego do podjęcia stosownych działań mających na celu usunięcie stanu bezczynności oraz jego skutków.

W uzasadnieniu skargi skarżąca Fundacja podkreśliła, że odmowa udostępnienia informacji publicznej przez Szefa ABW powinna być wydana w formie decyzji administracyjnej zgodnie z art. 16 ust. 1 ustawy o dostępie do informacji publicznej.

W odpowiedzi na skargę organ wniósł o oddalenie skargi i wskazał, że żądana przez Fundację informacja nie jest informacją publiczną w rozumieniu ustawy o dostępie do informacji publicznej i w takiej sytuacji organ zawiadamia o tym wnioskodawcę pismem.

Dalej organ podał, że zgodnie z art. 2 pkt 1 i pkt 24 część I załącznika nr 1 ustawy o ochronie informacji niejawnych, informacje dotyczące prowadzonych przez Agencję Bezpieczeństwa Wewnętrznego kontroli operacyjnych, bez wyjątku i rozróżnienia na informacje statystyczne czy inne, stanowią tajemnicę państwową i są oznaczone klauzulą „ściśle tajne”, a art. 35 ust. 1 ustawy o ABW i AW nakłada na ABW

obowiązek zapewnienia ochrony środków, form i metod realizacji zadań. Natomiast art. 39 ust. 3 pkt 2 ustawy o ABW i AW ustanawia bezwzględny zakaz udzielania tych informacji osobie lub instytucji, chyba że zachodzi wyjątkowa sytuacja przewidziana w art. 39 ust. 4 i 5 ustawy o ABW i AW, a więc żądania takiej informacji przez prokuratora lub sąd w celu ścigania karnego.

Wojewódzki Sąd Administracyjny w Warszawie zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 1 § 1 i 2 ustawy z dnia 25 lipca 2002 r. – Prawo o ustroju sądów administracyjnych (Dz. U. Nr 153, poz. 1269 ze zm.), sądy administracyjne sprawują wymiar sprawiedliwości przez kontrolę działalności administracji publicznej, przy czym stosownie do § 2 art. 1 powołanej ustawy, kontrola ta sprawowana jest pod względem zgodności z prawem, jeżeli ustawy nie stanowią inaczej.

Skarga analizowana w aspekcie tych podstaw jest zasadna.

Przedmiotem skargi jest beczynność organu w sprawie udostępnienia informacji publicznej na podstawie ustawy o dostępie do informacji publicznej.

Stosownie do treści art. 13 ust. 1 ustawy o dostępie do informacji publicznej, udostępnienie informacji publicznej na wniosek następuje bez zbędnej zwłoki, nie później niż terminie 14 dni od dnia złożenia wniosku, z zastrzeżeniem ust. 2 i art. 15 ust. 2. Jeżeli informacja publiczna nie może być udostępniona w terminie określonym w ust. 1, podmiot obowiązany do jej udostępnienia powiadamia w tym terminie o powodach opóźnienia oraz o terminie, w jakim udostępni informację, nie dłuższym jednak niż 2 miesiące od dnia złożenia wniosku (art. 13 ust. 2 ustawy o dostępie do informacji publicznej).

Zgodnie z art. 16 ustawy o dostępie do informacji publicznej, odmowa udostępnienia informacji publicznej w przypadku określonym w art. 14 ust. 2 przez organ władzy publicznej następuje w drodze decyzji (ust. 1). Do decyzji, o której mowa w ust. 1, stosuje się przepisy Kodeksu postępowania administracyjnego (ust. 2).

Rozpoznanie wniosku o udzielenie informacji publicznej zgodnie z rozwiązaniami przyjętymi w ustawie o dostępie do informacji publicznej następuje w formie czynności materialno-technicznej w razie udzielenia informacji publicznej, natomiast w przypadku odmowy udzielenia informacji publicznej – w formie decyzji.

Organ może odmówić udzielenia informacji publicznej z uwagi na ochronę informacji niejawnych lub innych tajemnic ustawowo chronionych.

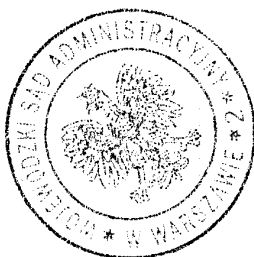
Jeżeli jednak odmawia, to powinien tego dokonać w procesowej formie decyzji administracyjnej. W zależności od rodzaju tajemnicy wnioskodawcy służy wówczas, po wyczerpaniu środków zaskarżenia, bądź skarga do sądu administracyjnego bądź powództwo do sądu powszechnego (art. 22 ustawy o dostępie do informacji publicznej).

Bezczynność organu na gruncie ustawy o dostępie do informacji publicznej polega na tym, że organ zobowiązany do podjęcia czynności materialno-technicznej w przedmiocie informacji publicznej takiej czynności nie podejmuje. Innymi słowy z beczynnością organu w zakresie dostępu do informacji publicznej mamy do czynienia wówczas, gdy organ „milczy” wobec wniosku strony o udzielenie takiej informacji.

W tego typu sprawach wnioskodawca domaga się udzielenia informacji, czyli działania zgodnego z wnioskiem, a nie odmowy. Przedstawienie informacji zupełnie innej niż ta, na którą oczekuje lub też informacji wymijającej może powodować jego wątpliwości co to tego, czy organ nie narusza przepisów ustawy o dostępie do informacji publicznej (czyli pozostaje w beczynności).

Szef Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego w sprawie niniejszej nie udzielił informacji zgodnie z wnioskiem ani też nie wydał decyzji odmownej. Organ pozostawał więc w beczynności, dlatego Sąd zobowiązał Szefa Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego do załatwienia wniosku Helsińskiej Fundacji Praw Człowieka z dnia 1 czerwca 2009 r. bądź to przez udzielenie stosownej informacji, bądź wydanie decyzji o odmowie, zgodnie z art. 16 ust. 1 ustawy o dostępie do informacji publicznej, co umożliwi stronie wykorzystanie środków prawnych, łącznie z prawem wniesienia skargi lub powództwa do sądu właściwego ze względu na przyczynę odmowy.

Mając powyższe na uwadze na podstawie art. 149 ustawy Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi oraz art. 1 ust. 1 i art. 4 ust. 1 pkt 1, art. 6 ust. 1 pkt 3 lit d i pkt 4c ustawy o dostępie do informacji publicznej, Wojewódzki Sąd Administracyjny w Warszawie orzekł, jak w sentencji wyroku.

Na oryginale własowe podpisy
Za zgodność z oryginałem